

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 1C/181/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2712201368
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jarmila Bíliková
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2014:2712201368.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudkyňou Mgr. Jarmilou Bílikovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený splnomocnencom: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovanej: P. X., nar. X.X.XXXX, W. č. XX, XXX XX W., štátny občan SR, zastúpená súdom ustanovenou opatrovníčkou: M. K., zamestnanec Y. za účasti vedľajšieho účastníka konania na strane žalovanej: Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Fedinova 9, 851 01 Bratislava, IČO: 42 260 086, zastúpený splnomocnencom: HKP Legal, s.r.o., so sídlom Sasinkova 6, 811 08 Bratislava, IČO: 36 727 334 o zaplatenie sumy 3.014,33 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Súd žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi nepriznáva právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 17.2.2012 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť sumu 3.014,33 eur s 8,5 % úrokom z omeškania zo sumy 1.072,38 eur od 23.10.2008 do zaplatenia a náhradu trov konania. Žalobu dôvodil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 22.10.2008 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. Bratislava a žalobcom nadobudol pohľadávku voči žalovanej. Dňa 19.8.2004 uzatvoril postupca so žalovanou zmluvu č. 252312748, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania, podmienky pri neplnení a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Žalobu dôvodil ustanoveniami Obchodného zákonníka. Žalovaná neplnila splátky riadne a včas, čím porušila svoju povinnosť podľa zmluvy, postupca od zmluvy odstúpil a vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predstavovala sumu 3.014,33 eur, ktorá pozostávala z istiny 1.072,38 eur, riadneho úroku 771,24 eur, úroku z omeškania 1.170,71 eur, ktorej zaplatenie je predmetom konania.

Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila. Na riadne predvolané pojednávanie sa bez ospravedlnenia z vážneho dôvodu nedostavila.

Podaním doručeným súdu dňa 24.4.2012 vstúpil do konania vedľajší účastník konania na strane žalovanej. V podaní poukázal na ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Zákona o ochrane spotrebiteľa a vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k nárokom uplatňovaným voči žalovanej a

navrhol návrh v celom rozsahu zamietnuť. Bližšie skutočnosti v súvislosti so vznesenou námietkou premlčania neuviedol. Žiadal o doručenie rovnopisu žaloby a príloh. Rovnopis žaloby a príloh bol doručený splnomocnencovi vedľajšieho účastníka dňa 31.8.2012.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 18.10.2012 tak, že žalobu zamietol a žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi nepriznal právo na náhradu trov konania.

Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 10Co/68/2013-140 zo dňa 30.1.2014 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Podaním zo dňa 25.6.2014 súdom ustanovená opatrovníčka žalovanej vzniesla námietku premlčania nároku žalobcu uplatneného v predmetnej veci.

Súd vec prejednal bez prítomnosti žalovanej, jej opatrovníčky, vedľajšieho účastníka na strane žalovanej a jeho splnomocnenca, ktorí svoju neúčasť neospravedlnili. Súd prihliadol na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy s použitím ustanovenia § 101 O.s.p. s tým, že sa jedná o vec, ktorú možno rozhodnúť na základe listinných dôkazov.

Súd vo veci vykonal dokazovanie zmluvou o postúpení pohľadávok, oznámením o postúpení pohľadávky, zmluvou o vydaní a používaní bankovej platobnej karty a dodatkom č.1, obchodnými podmienkami pre kreditné karty, platobnou históriou, dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku a zistil tento skutkový stav veci:

Dňa 19.8.2004 bola medzi účastníkmi uzavretá Zmluva o vydaní a používaní bankovej platobnej karty s dodatkom č.1 zo dňa 19.8.2004, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá výška kartového rámca 30.000,- Sk, t.j. 995,82 eur s výškou úrokovej sadzby 17,50 % ročne, konečnou splatnosťou kartového rámca 18.8.2005, poplatkom za správu kartového rámca 0,25 % mesačne z kartového rámca. Podľa čl. III. zmluvy bolo predmetom zmluvy vydanie platobnej karty a poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške kartového rámca žalovanej. Podľa bodu 3. držiteľ karty je oprávnený čerpať platobnou kartou alebo výberom hotovosti. Podľa bodu 4. je držiteľ karty povinný pravidelne mesačne, vždy k 15. dňu príslušného kalendárneho mesiaca, poukazovať bezhotovostným prevodom na kartový účet peňažné prostriedky vo výške najmenej 5 % z kartového rámca. Podľa čl. V. zmluvy sa zmluva uzatvára na dobu určitú, a to na dobu jedného roka odo dňa podpísania zmluvy. Doba trvania zmluvy sa predlžuje vždy o dobu jedného roka, maximálne však do dosiahnutia 65. roku veku držiteľa karty. Podľa bodu 2 cit. článku, kartový rámec je splatný v deň splatnosti uvedený v bode 4 čl. I. zmluvy. Podľa bodu 3.3 obchodných podmienok pre kreditné karty na základe zmluvy o kreditnej karte banka ako veriteľ poskytne v prospech klienta ako dlžníka úver spôsobom podľa bodu 4.9 týchto podmienok pre kreditné karty a klient je povinný za dohodnutých podmienok poskytnutý úver splatiť, platiť úroky a plniť ďalšie dohodnuté podmienky. Podľa čl. 10.1 banka je oprávnená vypovedať zmluvu o kreditnej karte kedykoľvek aj bez uvedenia dôvodu.

Podľa platobnej histórie účtu bol účet založený dňa 19.8.2004 a boli na ňom realizované vklady a výbery. Dňa 30.8.2004 bola schválená kontokorentná zmluva na sumu 30.000,- Sk. Od tejto doby boli realizované na účte vklady a výbery v rôznych sumách, účtované poplatky v rôznych výškach za poskytnutie úveru, za výber hotovosti, za vedenie účtu, za vyhotovenie a doručenie výpisu, poplatok za kartovú operáciu, zvýšenie pohľadávky za poplatky, úroky, zmluvné úroky z omeškania. Posledný vklad na účte zo strany žalovanej bol dňa 15.10.2004 a 11.5.2005, spolu v sume 6.000,- Sk, t.j. 199,16 eur. Výbery boli realizované do dňa 2.11.2004 spolu v sume 33.900,- Sk, t.j. 1.125,27 eur. Dňa 12.7.2005 bol ukončený úverový rámec aktívnej kontokorentnej zmluvy. Od tejto doby nie je evidovaný žiaden aktívny pohyb na účte, len účtované poplatky. Účet bol zrušený dňa 27.10.2008.

Podľa dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku zo dňa 22.2.2011, z ktorej je zrejmé, že žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili predmetnú dohodu, pričom táto obsahovala aj uznanie záväzku, formu splatenia záväzku, rozhodcovskú doložku a záverečné ustanovenia. Podľa bodu 2.1 dohody žalovaná uznala záväzok na základe zmluvy s veriteľom Slovenská sporiteľňa, a.s. s uvedením čísla čo do právneho dôvodu a výšky voči žalobcovi s uvedením istiny vo výške 1.072,38 eur, príslušenstva pohľadávky podľa zmluvy a nákladov na inkasné konanie v sume 149,37 eur. Z dohody podľa bodu 3.1 vyplýva, že žalovaná sa zaviazala splatiť svoj záväzok v mesačných splátkach, pričom výška splátky v dohode nie je uvedená, rovnako ani dátum splátky (deň v mesiaci) a dátum prvej splátky. V poslednej vete tohto bodu osoby uvedené v bode 1.2 a 1.3 tejto dohody vyhlasujú, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch.

Žalobca prostredníctvom splnomocnenca poukázal na predložené listinné dôkazy súdu k žalobe s tým, že v predmetnom konaní ide o záväzkový vzťah uzavretý v zmysle Obchodného zákonníka a teda o absolútny obchod. Zároveň poukázal na dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku zo dňa 22.2.2011 s tým, že podľa názoru žalobcu začala plynúť nová premlčacia doba v zmysle ust. § 110 OZ, keď žalovaná záväzok žalobcu uznala v zmysle ust. § 558 OZ.

Súd posúdil nárok žalobcu v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka, Zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľov a Zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy.

Podľa § 23a ods. 1 Zák.č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 1 ods. 2 písm. e/ Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru do 200 EUR a nad 20 000 EUR; ak je na rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver.

Podľa § 2 písm. a) a b) Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie a/ spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, b/ zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 2 písm. c) Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou 1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nespĺnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere, 2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb, 3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak, 4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny, 5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v

prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru.

Podľa § 2 písm. d) a e) Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie

d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č.1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,

e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi v súvislosti s poskytovaním úveru, okrem úrokov.

Podľa § 4 ods. 2 písm. g) Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 4, 5 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 52 ods. 1 OZ /účinný od 1.5.2004 do 31.12.2007/, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 53 ods. 1, 2 OZ účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

Podľa § 54 ods. 1 OZ účinného v čase uzavretia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 558 OZ, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Takéto uznanie zakladá právnu domnienku existencie dlhu v čase jeho uznania iba vtedy, ak dlžník, ktorý dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Ak dlžník nevedel o premlčaní, či už pre omyl skutkový alebo pre omyl právny, nemá jeho uznanie uvedené právne účinky. Aj uznanie premlčaného dlhu zakladá len vyvrátiteľnú domnienku. Dlžník sa i tu môže brániť námietkou, že dlh nevznikol alebo že v čase uznania neexistoval. Nemôže sa však brániť námietkou premlčania.

Podľa § 261 ods. 6 ObZ, zmluvy medzi osobami uvedenými v odsekoch 1 a 2, ktoré nie sú upravené v hlave II tejto časti zákona a sú upravené ako zmluvný typ v Občianskom zákonníku, spravujú sa príslušnými ustanoveniami o tomto zmluvnom type v Občianskom zákonníku a týmto zákonom.

Podľa § 397 ObZ, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej /§ 101 až 110/. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 110 ods. 1 OZ, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto doby.

Podľa § 111 OZ, zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

Z vykonaného dokazovania súd vyvodil ten právny záver, že medzi postupcom a žalovanou bola dňa 19.8.2004 uzavretá zmluva o vydaní a používaní platobnej karty a poskytnutí úverového rámca, ktorej súčasťou sú obchodné podmienky. V danom prípade účastníci uzatvorili z hľadiska podstatných náležitostí zmluvu v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka, ktorá je absolútnym obchodným vzťahom v zmysle ustanovení ObZ. Zároveň ide však o zmluvu spotrebiteľskú, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a aj ustanovenia osobitného Zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Zák.č. 258/2001 Z.z. je právny predpis upravujúci osobitný typ zmluvy vo všeobecnosti a zmluvy o spotrebiteľských úveroch predstavujú samostatný druh súkromnoprávných zmlúv, a nie iba jeden špecifický druh zmluvy o úvere. Z úvodných ustanovení zákona je zrejmé, že účelom spotrebiteľského úveru nie je upraviť vzťahy pri podnikaní medzi podnikateľskými subjektmi, ale naopak regulovať vzťahy pri využití produktov podnikania /tovarov a služieb/ spotrebiteľmi. Spotrebiteľ je prioritne fyzická osoba, ktorej bol spotrebiteľský úver poskytnutý na iný účel, ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Napriek tomu, že predmetná zmluva bola uzatvorená podľa ustanovení Obchodného zákonníka a jedná sa o absolútny obchod, vzhľadom na charakter postavenia účastníkov zmluvy dodávateľa a spotrebiteľa, ktorý nemohol ovplyvniť obsah tzv. formulárového typu zmluvy, súd tento právny vzťah posúdil s aplikovaním ustanovení § 52 a nasl. OZ a Zákona č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Žalobca /resp. jeho právny predchodca/ ako dodávateľ v danom prípade pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaná vystupuje ako spotrebiteľ, pretože sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. V danom prípade sa potom vzťahujú na právny vzťah ustanovenia Zák. č. 258/2001 Z.z. a subsidiárne ustanovenia Občianskeho zákonníka ako základného predpisu občianskeho práva, v ktorom Zák. č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2004 implementoval európske pravidlá na ochranu spotrebiteľa do vnútroštátneho právneho poriadku SR.

Podľa § 5b Zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (účinného od 1. mája 2014), orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Súd vzhľadom na ex offo povinnosť v zmysle hore citovaného ustanovenia pri nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliadnuť aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania a vzhľadom i na vznesenú námietku

premlčania zo strany súdom ustanovenej opatrovníčky žalovanej skúmal v prvom rade, či nárok žalobcu uplatnený žalobou nie je premlčaný.

Právny vzťah medzi účastníkmi vznikol dňa 19.8.2004 a ich postavenie bolo upravené v Zák.č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa ako postavenie spotrebiteľa na strane žalovaného a dodávateľa na strane žalobcu.

Krajský súd v Trnave v uznesení č.k. 10Co/68/2013-140 zo dňa 30.1.2014, ktorým zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátil na ďalšie konanie, vyslovil právny názor, že úprava premlčania nie je úpravou, ktorá smeruje k ochrane spotrebiteľa. Z toho dôvodu nemožno argumentovať výhodnejšou úpravou premlčania pre spotrebiteľa v Občianskom zákonníku pre kratšiu všeobecnú premlčaciu dobu oproti úprave v Obchodnom zákonníku.

Podľa § 226 O.s.p., ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Právo Únie bráni tomu, aby právne posúdenie súdu vyššieho stupňa bolo pre vnútroštátny súd, ktorý má rozhodnúť vo veci po tom, čo mu súd vyššieho stupňa, na ktorý bol podaný opravný prostriedok, vrátil vec na ďalšie konanie, v súlade s vnútroštátnym procesným právom záväzná, ak sa tento vnútroštátny súd v súvislosti s výkladom, o ktorý požiadal Súdny dvor, domnieva, že uvedené posúdenie nie je v súlade s právom Únie (Rozsudok Súdneho dvora z 5. októbra 2010 vo veci C-173/09).

Je náležité a plne v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, že v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnu úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo. S účinnosťou zákona č. 150/2004 Z.z. (1.1.2004) došlo k zásadnej zmene spotrebiteľského práva. Nevýhodnejšie zmluvné klauzuly oproti zneniu občianskeho zákonníka sa dostali do rozporu s novým ustanovením § 54 ods. 1 „spotrebiteľovi sa ani inak nesmie zhoršiť jeho postavenie“. Použitie nevýhodnejšieho podnikateľského práva a nie občianskeho práva na spotrebiteľský právny vzťah vrátane premlčania predstavuje takéto zhoršenie postavenia spotrebiteľa. Niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na plynutie času a jeho dôsledky vrátane premlčania v typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy zásadne medzi biznismenmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre spotrebiteľov výhodnejšia (Rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 19. júna 2013 č. k. I. ÚS 402/2013-10).

Hoci úverová zmluva je s poukazom na ust. § 261 ods. 3 písm. d) ObZ tzv. absolútnym obchodom, je zároveň tiež spotrebiteľskou zmluvou, ktorá sa spravuje nielen ustanoveniami citovaného Zákona č. 258/2001 Z.z., ale i ust. § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka na ochranu spotrebiteľa. V zmysle § 54 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa potom nemôžu odchyliť od Občianskeho zákonníka, ak by to bolo v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany. S uplatnením Obchodného zákonníka je spojená pre spotrebiteľa v postavení dlžníka nevýhodnejšia dlhšia 4-ročná premlčacia doba (§ 397 ObZ), oproti podľa Občianskeho zákonníka pre spotrebiteľa výhodnejšej 3-ročnej premlčacej doby (§ 101 OZ). Pokiaľ teda zmluvné strany v zmluve dohodli, že vzťah sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka (teda včítane ustanovenia o dĺžke premlčacej doby), čím došlo k odchýleniu sa od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa, bude takéto dojednanie ako neprijateľná zmluvná podmienka v zmysle citovaného § 53 ods. 1 a 4 OZ absolútne neplatné a zároveň bude neplatné i pre rozpor so zákonom, konkrétne s ust. § 54 OZ v zmysle ust. § 39 OZ. S poukazom na uvedené, i keď ide o absolútny obchod, avšak vzťah je zároveň spotrebiteľským, je nevyhnutné na otázku premlčania aplikovať ust. § 100 a nasledujúcich OZ (Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 25. januára 2011 sp. zn. 5M Cdo20/2009).

Súdnu praxou bolo ustálené, že úprava normami tzv. spotrebiteľského práva nevykazuje znaky kompaktnosti a ucelenosti. Práve preto v každom spore medzi zmluvnými stranami, z ktorých jednu

je potrebné považovať za spotrebiteľa, musí logicky vyvstať aj otázka použiteľnosti toho - ktorého predpisu a v prípade nemožnosti nájdania všetkých odpovedí na sporné otázky len v jednom predpise je tu navyše i problém vzájomného vzťahu (pomery) takýchto predpisov. Nakoľko právne vzťahy za účasti spotrebiteľa sú z povahy veci občianskoprávnymi vzťahmi v širšom slova zmysle, nemôže byť sporu o tom, že úpravu takýchto vzťahov okrem predpisov výslovne nesúcich ich druhe označenie za tzv. spotrebiteľské treba primárne hľadať v základnom predpise občianskeho práva, ktorým je Občiansky zákonník. V čase uzavretia zmluvy medzi účastníkmi bol ich právny vzťah charakterizovaný ako spotrebiteľský. Súčasťou takejto úpravy je už od počiatku jej uzákonenia i kogentné pravidlo o nemožnosti úpravy zmluvných podmienok spotrebiteľskou zmluvou odchylné od zákona v neprospech spotrebiteľa, z čoho logicky vyplýva, že použitie iných noriem než noriem spotrebiteľského práva na posúdenie dovoľnosti dojednaní v spotrebiteľskej zmluve sa musí riadiť hľadiskom výhodnosti toho - ktorého dojednanie pre spotrebiteľa. V danom konaní sa jedná o typovú zmluvu, ktorú uzatvára dodávateľ s viacerými spotrebiteľmi a spotrebiteľ nemôže podstatne ovplyvniť obsah zmluvy, zmluvných podmienok.

S poukazom na vyššie citované rozhodnutia, súd posúdil premlčanie žalovaného nároku opätovne v zmysle ustanovenia OZ. Premlčanie je uplynutie času stanoveného zákonom na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, že by bolo právo vykonané. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa vážne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Predmetom konania je uplatnený nárok žalobcu v súvislosti s vydaním a používaním platobnej karty a súčasne poskytnutým úverovým rámcem na základe dodatku č.1. Konečná splatnosť kartového rámca bola dohodnutá dňom 18.8.2005. Podľa čl. V. dodatku k zmluve bola zmluva uzatvorená na dobu určitú jedného roka. Doba trvania zmluvy sa predlžovala vždy o dobu jedného roka. Súd má za to, že k predĺženiu zmluvy na ďalšie obdobie neprišlo. Žalobca nepreukázal akým spôsobom a kedy bola zmluva ukončená. Podľa platobnej histórie mal súd preukázané, že dňa 12.7.2005 bol ukončený úverový rámec aktívnej kontokorentnej zmluvy a teda zmluva ukončená. V danom konaní začala žalobcovi plynúť trojročná premlčacia doba na uplatnenie svojho práva na vrátenie úveru dňom 13.7.2005, nasledujúcim po dátume ukončenia zmluvy a uplynula dňa 13.7.2008. Žalobca podal žalobu na súd dňa 17.2.2012, teda po uplynutí premlčacej doby. Aj v prípade počítania premlčacej doby odo dňa zrušenia účtu podľa platobnej histórie dňa 27.10.2008 uplynula premlčacia doba dňa 28.10.2011. Skutočnosť, že na strane veriteľa prišlo k zmene osoby veriteľa ako subjektu uvedeného právneho vzťahu, nemá vplyv na plynutie premlčacej doby. Súd má za to, že nárok žalobcu bol v celej časti podaný po uplynutí zákonom stanovenej premlčacej lehoty, je teda premlčaný a premlčaný nárok nemožno priznať. Súd preto žalobu žalobcu zamietol.

Žalobca predložil súdu dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 22.2.2011 so zrejším zámerom žalobcu dosiahnuť vymožiteľnosť pohľadávky po uplynutí všeobecnej trojročnej / štvorročnej/ premlčacej doby. Po oboznámení sa s uvedenou listinou súd vyvodil záver, že sice obsahuje sumu, ktorú žalovaná uznáva, avšak nie je z nej zrejmé, aké príslušenstvo je zahrnuté do uznanej čiastky istiny, či sú v nej zahrnuté aj úroky a poplatky.

K platnosti právneho úkonu uznania dlhu, okrem písomnej formy a všeobecných náležitostí predpísaných pre právne úkony je potrebné, aby dlžník vyjadril prísľub zaplatiť dlh, uviedol dôvod jeho vzniku a výšku v akom dlh uznáva, čiže ak má mať písomné uznanie práva dlžníkom právne dôsledky uvedené v ustanovení § 558 Občianskeho zákonníka, je potrebné, aby došlo k uznaniu práva ako čo do dôvodu, tak čo do výšky a rovnako musí byť pri uznaní práva jednoznačne dovoditeľný aj prísľub dlh zaplatiť. Pretože ide o právny inštitút v podobe právneho úkonu, pre ktorý je pod sankciou neplatnosti stanovená písomná forma (§ 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka), musí byť určitosť prejavu vôle uznať dlh čo do dôvodu a výšky a zároveň prísľubiť dlh zaplatiť daná obsahom listiny, na ktorej sú zaznamenané; nestačí, že dlžníkovi, ktorý jednostranný právny úkon urobil, príp. veriteľovi, ktorému je tento úkon adresovaný, bol jasný dôvod uznávaného dlhu, jeho výška, tak aj prísľub dlh zaplatiť, ak to nie je poznateľné z textu listiny. Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 22.2.2011 nevyhnutné náležitosti uznania dlhu v zmysle ustanovenia § 558 Občianskeho zákonníka nespĺňa; chýba v nej výslovne vyjadrenie prísľubu žalovanej čoby dlžníka žalobcovi čoby veriteľovi v listine uvedenú čiastku uhradiť. Jediný v dohode označený bod 3. ako Forma splatenia záväzku odkazuje na „záväzok

žalovaného splatiť svoj záväzok voči veriteľovi v mesačných splátkach“, ktoré nie sú konkretizované výškou, ako aj na „predčasnú splatnosť pohľadávky prvým dňom nasledujúcim po splatnosti prvej neuhradenej splátky ak osoby uvedené v dohode nebudú splácať svoj záväzok podľa dohodnutých splátok“ je nedostatočný, pretože z neho nevyplýva určitým spôsobom vyjadrenie prísľubu dlh zaplatiť dohodnutým spôsobom. Nakoľko v uznávacom prejave žalovanej absentuje vyjadrenie prísľubu zaplatiť dlh konkrétnym spôsobom a dokedy, keďže uvádzané z dohody nevyplýva, v zmysle ust. § 37 ods. 1 OZ je v tejto časti dohoda neplatná pre neurčitost', nezrozumiteľnosť a chýbajúcu podstatnú náležitosť (por. Uznesenie Krajského súdu v Trnave z 28. apríla 2014 č.k. 25Co/68/2013-101).

Pri uzatváraní dohody o splátkovom kalendári a uznaní dlhu došlo zo strany žalobcu k nekalej obchodnej praktike, ktorá bola v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti a ktorá podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie sa priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k poskytovanej službe, ktorému je adresovaná, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov. V čase uzavretia dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku bola pohľadávka žalobcu premlčaná. V konaní nebolo preukázané, že by žalovaná vedela o premlčaní pohľadávky žalobcu v čase jeho uznania tak ako to vyžaduje ustanovenie § 558 OZ. Uznať možno aj premlčaný dlh, ale uznávací prejav bude mať právne účinky len vtedy, ak dlžník vedel, že dlh je premlčaný, čo v tomto prípade žalobca nepreukázal. Samotné uznanie záväzku sa v dohode nachádza v bode 2., no prehlásenie o vedomosti o premlčaní dlhu a jeho následkoch sa nachádza v bode 3. označenom ako forma splatenia záväzku, a to až v predposlednej vete. Umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu nasvedčuje tomu, že zo strany žalobcu došlo k porušeniu odbornej starostlivosti vo vzťahu k spotrebiteľovi, ktoré predpokladá osobitnú schopnosť a starostlivosť, ktorú možno rozumne očakávať od dodávateľa pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi zodpovedajúcej čestnej obchodnej praktike. Súd poukazuje na to, že sa jedná o vzťah spotrebiteľský a zo súdnej praxe je súdu známe, že priemerný spotrebiteľ nevie posúdiť následky týchto inštitútov. Samotná dohoda je vopred žalobcom vypracovaný štandardizovaný formulár, v ktorom je ním zakomponovaná aj formulácia o uznaní premlčaného dlhu. V tlačive sú strojom dopĺňané údaje, dohoda jej predkladateľom (dodávateľom) formulovaná tak, že v príslušenstve pohľadávky podľa zmluvy bude príslušenstvo vyčíslené pri vystavení splátkového kalendára. Takáto dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku bola aj v iných rozhodnutiach súdov vyhodnotená ako nekalá obchodná praktika. Súd celú dohodu pre jej neurčitost', nezrozumiteľnosť a pre nekalú obchodnú praktiku použitú žalobcom preto vyhodnotil ako absolútne neplatnú, odporujúcu v zmysle § 39 OZ účelu zákona a uznanie záväzku za neúčinné. S ohľadom na uvedené skutočnosti nemohli nastať ani právne účinky pretrhnutia premlčacej lehoty v zmysle § 110 ods. 1 veta druhá OZ, t.j. nezačala plynúť nová desaťročná premlčacia doba.

Súd rozhodol o trovách konania v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnej žalovanej nepriznal náhradu trov konania, pretože ich priznanie nenavrhol a z obsahu spisu žiadne trovy nevyplývajú. Súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania s tým, že vedľajší účastník navrhol priznanie náhrady trov konania a to trov právneho zastúpenia podaním doručeným súdu dňa 24.4.2012, ktoré nevyčísľil. Trovy právneho zastúpenia nevyčísľil ani v zmysle ustanovenia § 151 O.s.p. do troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia vo veci. Z obsahu spisu iné trovy vedľajšiemu účastníkovi nevyplývajú.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/-f/ O.s.p.)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.)

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.)

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).